

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Kanderu a sudcov JUDr. Jany Serbovej, JUDr. Ing. Antona Jakubíka, JUDr. Petra Szaba a JUDr. Martin Vladika na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 17. septembra 2009 v trestnej veci obvineného **JUDr. P. P.**, vedenej na bývalom Špeciálnom súde v Pezinku pod sp. zn. PK 2 Tš 15/2005 prerokoval dovolanie, ktoré podal obvinený JUDr. P. P., zastúpený obhajkyňou JUDr. Katarínou Dušákovou, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. septembra 2008, sp. zn. 2 Tošs 2/2007 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. septembra 2006, sp. zn. 1 Toš 60/2006 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 Tr. por. per analogiam, s poukazom na § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie obvineného JUDr. P. P. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Na bývalom Špeciálnom súde v Pezinku sa na základe obžaloby prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 20. októbra 2005 viedlo trestné konanie pre trestný čin podplácania podľa § 161 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., účinného do 1. januára 2006, ktorej trestnej činnosti sa mal obvinený JUDr. P. P. dopustiť na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

V priebehu konania bola uznesením bývalého Špeciálneho súdu z 30. novembra 2006, sp. zn. PK 2 Tš 15/2005 obvinenému uložená poriadková pokuta vo výške 40 000 Sk. Proti tomuto uzneseniu podal obvinený v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 9. septembra 2008, sp. zn. 2 Tošs 2/2007 podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por., účinného do 1. januára 2006, ako nedôvodnú zamietol.

Bývalý Špeciálny súd v Pezinku predložil 5. mája 2009 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie, ktoré podal obvinený JUDr. P. P. prostredníctvom zvolenej obhajkyne. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 13. marca 2009 a smerovalo proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. septembra 2008, sp. zn. 2 Tošs 2/2007. Dovolanie podal z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. e/, písm. i/ Tr. por. Podaním z 3. júla 2009 obvinený doplnil dovolací dôvod o písm. a/ § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Súčasne však po preskúmaní formálnych podmienok na jeho podanie zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.).

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená.

Pojem „vec právoplatne skončená“ Trestný poriadok žiadnym spôsobom nedefinuje. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky možno za rozhodnutie, ktorým bola vec právoplatne skončená, považovať len také rozhodnutie, ktorým sa končí trestné stíhanie obvineného ako celku.

Z uvedeného vyplýva, že musí ísť o právoplatné rozhodnutie súdu vo veci samej, ktorým je:

- 1/ rozsudok alebo trestný rozkaz, ktorým bol obvinený uznaný za vinného a bol mu uložený trest, resp. ochranné opatrenie alebo bolo upustené od potrestania,
- 2/ rozsudok, ktorým bol obvinený oslobodený spod obžaloby,
- 3/ uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- 4/ uznesenie o postúpení veci inému orgánu,
- 5/ uznesenie o uložení ochranného opatrenia,
- 6/ uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania,
- 7/ uznesenie o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania,

8/ rozsudok o schválení dohody o vine a treste v rozsahu uvedenom v § 334 ods. 4 Tr. por.,
9/ rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok proti rozsudku alebo uzneseniu uvedenému sub. 1 až 7.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, rozhodnutím vo veci samej v zmysle § 368 ods. 1 Tr. por. potom nemožno považovať uznesenie nadriadeného súdu, ktorým bolo rozhodnuté o riadnom opravnom prostriedku, konkrétne v konaní o sťažnosti proti rozhodnutiu o uložení poriadkovej pokuty. Takéto rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej, a preto proti takému rozhodnutiu nemožno podať dovolanie.

Vzhľadom na vyššie uvedené musel Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného JUDr. P. P. odmietnuť podľa § 382 Tr. por. (s poukazom na § 368 ods. 1 Tr. por.), pričom použil uvedené ustanovenie analogicky, pretože ustanovenie § 382 Tr. por. neupravuje výslovne dôvod odmietnutia dovolania, ak dovolanie nie je prípustné.

Obvinený JUDr. P. P. podal dovolanie z dôvodov § 371 ods. 1 písm. a/, písm. e/, písm. i/ Tr. por. aj proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. septembra 2006, sp. zn. 1 Toš 60/2006, ktorým bola podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por., účinného do 1. januára 2006, zamietnutá sťažnosť obvineného proti uzneseniu bývalého Špeciálneho súdu v Pezinku z 5. septembra 2006, sp. zn. PK 2 Tš 15/2005. Týmto uznesením bývalého Špeciálneho súdu bola obvinenému v priebehu hlavného pojednávania uložená poriadková pokuta vo výške 20 000 Sk.

V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky z pripojeného spisu tunajšieho súdu, sp. zn. 1 TdoVš 2/2007 zistil, že proti tomuto uzneseniu obvinený JUDr. P. P. už raz podal dovolanie z dôvodov ustanovenia § 371 ods. 1 písm. a/, písm. g/, písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 19. júla 2007 pod uvedenou spisovou značkou toto dovolanie obvineného podľa § 382 Tr. por. per analogiam, § 368 Tr. por. odmietol. Už v tomto uznesení najvyšší súd upozornil obvineného, že dovolanie proti rozhodnutiu o uložení poriadkovej pokuty nie je možné podať. Z uvedeného vyplýva, že najvyšší súd už raz v tej istej veci o dovolaní obvineného rozhodol. Nové dovolanie proti rozhodnutiu, o ktorom už bolo raz v dovolacom konaní rozhodnuté nie je prípustné, a preto sa Najvyšší súd Slovenskej republiky novým návrhom obvineného bližšie nezaoberal.

P o u ě n i e: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 17. septembra 2009

JUDr. Jozef K a n d e r a, v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Sláva Drgoňová